

1859 máj. 31.
K 513 / 987.

+ Édes jó barátom! Régen késettől levelekre válnolmi, régen mondogatni magamban: hogy már imi, igazán imi kettene, de nekem korai látol minden szeggel — a felismerés: hanem ma ott vagyok a hol te vagy, azaz nem írok. Kimentem tökéletesen mind az írásnak mint az írásnak a sodrából. Semmi nével évek óta nem vártam levelet, mával még ugye; Leveleivel nagy-sikán, veled legyőzöttök becélek illyesmódon. De ne is kövél meg édes barátom, ha máholnap neked se írok; megvénültem, österegytám egészen; lettemek, kedélyemnek vége van, lázpisztolásul kessem gyarapul; a három alós hordó nem volna kering átalogy len mellesem. Bárnaál jövő sélle magamforma dísztör öltetnél! Így ni, witzelpünk !!

Armban, hogy nagyon mélyen bele ne merüljél a hütyáskodásba: átnérel az oldalpórába, hol feleségem felvitt. Regény asszony! ez is nem tudom mién él? (vagy mi érte a Mr. Istvánok né-mely halandó a sírba rugdostm? Az epe öns el barátom, erre az öröki, lelki testi nyavalygásra!) Saj í jój, e lesi kótól eseng a fülém évek óta mindekanap. (Néhány nappal esetlős a fogfájás vesse elő, azután el-álta fülei, feje, karjai s oldalás, míg nem tudom még mi járna hová s azba felcsú. Ugyan mi tudt arról: hogy kessem galvanius urom, földaltem nélkül humanak fogas? Neylet-hit: olvassam vagy hallottam arról valamit. Kövél remisó van fogai vrom.)

Már most, mond meg: hogyan induljat vagy indulhatnék utra vele? pedig bírom jó leme egymás látnunk, legalább még egyszer az életem! A mi rád néve áll: rám néve sins máskéj; én is regény va-gyok; hűtönősem az idén, a hígóni ívöl mása frészésemel jéltés-köny néve künne vesse. Egypünk hkövői kómat, másitunk kávvai

pap, firlános, pécintás, academicusok vagyunk s minden
 hogy egymás meglátogassanak. (Nevetis, de igaz! (és valóban a költés, mi
 négyesre valóban kerül: megdöbbentő sok! s szinte mosolygónak kellet,
 látni karus prius postolójának az utasát. Nem jó lesz az új járókám!
 Hajnás levelet mi se nyemél, sőt Losonctól (fültől) éppen hírvél az utból.
 Losony Apombacher 3 óra járás; Kisménbasi Káuváhu simein auzi. Losony Haj-
 nás költés (bár nem járásan arra) azé kéne jó távol van. Hajnásról pedig
 Káuváhu emujra legelőbb is minis Apombas. Könyvtől így állnak a helyek

Sebeselemek Misdolynak igaz nagy kerítés a költés a vasúton, ebben igazad
 van. A Török sennis se látq: ez is való. Legnagyobbakat vélem én
 is várnál 1. 2. 3. 4. 5. jövését. Egy ki váraloránál és sennisével
 várnál aladhas is jó alralon. abban pedig gyremekidnek van igazod:
 hogy elmaradni nem akarnak; én is az mondni, mi is az mondni:
 hogy intáts egyiket se jöjön: ha mind nem jöjöl. Rátol kéne is,
 vánt kéne is az új lehet a kirándulás, ha együtt mind
 jöjöl. Mi is gondolkorunt az utól néha, az aladályolaz félre-
 lökésük; beletánt vége néha így hangzik: no majd az elme gyűnt,
 mást így: nekem les abból valami! (én is váns ként a legrombabban
 nekem ezt igésterisnet vadd!) A pünnapot alaz kéltene mennünk, ez
 terménes; igaz, de én aigútkájban nem mehesel az újleyni commu-
 niól miass. Septembekün tördékekenél meg a mai menecetünk,
 akkor meg ki kerülés ismét a költésük, nemde? Azt főnök ki hi
 az valóban > Kötönden postára került az apralnemés, pedig nagyon szép,

és a postán el is vesztek, halál-e ezt Julia? meg a csimbók, halál-e
ere Laci? jenne hogy Laci nem halja, már eddig egészen megemlé, addig
Jelenség csórol becsület, a levelek megválaszolni azt lehetne! adja isten hogy ta-
lálkozhatunk vagy az van is! Bizony haza jönnék! de nem rólok enél, mert hitem
mi is haza mennék!

Olvasnád az újságokban: hogy Afrikában nagyon kereselnek. Ne hidd! a kivétel, háromszor
örökre, után se vállalván el, egy kis rövid dictionárral vágtam ki magam a papot gyűlteni, enyi-
ből áton az egész. - Hát én mit csinálnék meg a kétfoglalt bejédes? én már igazán a
jó isten tudja! de nem is tudtál én imi! én igazán boldog volnék a fogadtni a szűzégel.
Pestől, imábolnál misem tudol, lapolat nem olvasol, Csillagoktól misem tudol. Hallom, hogy
katonái van, halom hogy politikálat az emberek, enyi az egész. de aris, ha netem illenféle
valamit (szóvalmi dolgok) imi: igen hívesen olvasom. Mert nem igaz az, hogy ne fájna az ember-
nek, ilyen korban, az éle doretán, mindenkül is mindenünne egyenre kimaradni.
<Utan áldjini meg becsület > Könyvesküldöt semmi küldetés

nem inasol, hite ki ömésel azot megvannak, élnék. Acetypé,
Hawaiiól, fellegem tülel i. testvérei. de bizony politikálat
is ezt kérés: itt (vidékintén, miselogy is ide érve) semédel
övélyes van. jenne az a salalya a lársasígnak, de elég az
az hura hogy van elég. <Lejj jött misem én, inj hama-
solt, löbbs is orobbas misem én. Míg enyhor
Utan áldjini meg becsület!

Hauva,
Magyar nővére napja
1859.

igazbarán
Tanyam

ad:
vagy!
el ké-
me az

Arany Jánosnak.

Pest

Nagy-Közsön

Lebe